NN 138/2020 (11.12.2020.), Zakon o dopuni Zakona o socijalnoj skrbi

HRVATSKI SABOR

2630

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Proglašavam Zakon o dopuni Zakona o socijalnoj skrbi, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 4. prosinca 2020.

Klasa: 011-01/20-01/113
Urbroj: 71-10-01/1-20-2
Zagreb, 9. prosinca 2020.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON
O DOPUNI ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (»Narodne novine«, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19. i 64/20.) iza članka 123.a dodaje se članak 123.b koji glasi:

»Članak 123.b

(1) U slučaju nastanka posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, narušava gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, ministar može po potrebi odrediti mjeru mobilizacije stručnog i drugog radnika, rekviziciju opreme i prijevoznih sredstava, privremenu uporabu poslovnih i drugih prostorija za pružanje socijalnih usluga ustanova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ili pružatelja usluga s kojima Ministarstvo ima sklopljen ugovor o pružanju usluge socijalne skrbi razmjerno broju korisnika za koje je ugovor o pružanju socijalne skrbi sklopljen (u daljnjem tekstu: pružatelji socijalnih usluga), dok te okolnosti traju.

(2) Pod mobilizacijom stručnog i drugog radnika u smislu ovoga Zakona smatra se njegovo privremeno upućivanje od jednog pružatelja socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka u drugi, preraspodjela radnoga vremena i izolacija radnika u prostorijama pružatelja socijalne usluge (u daljnjem tekstu: radna izolacija).

(3) U slučaju određivanja mjere mobilizacije iz stavka 1. ovoga članka, odgovorna osoba pružatelja socijalnih usluga može, po uputi ministra, svojom odlukom preraspodijeliti radno vrijeme i naložiti radnu izolaciju.

(4) Odlukom o preraspodjeli radnog vremena iz stavka 3. ovoga članka može se naložiti rad u trajanju do dvanaest sati tijekom razdoblja od dvadeset četiri sata, koji ne može trajati neprekidno duže od deset dana, pri čemu stručnom i drugom radniku može biti naloženo da svoj pripadajući odmor koristi u radnoj izolaciji.

(5) Odluku iz stavka 3. ovoga članka iznimno mogu donijeti i svi drugi pružatelji socijalnih usluga sukladno uputi ministra.

(6) Za rad u skladu s odlukom iz stavka 3. ovoga članka, stručni i drugi radnik mora dati svoju pisanu suglasnost, a ako ne pristane na takav rad, zbog toga ne smije trpjeti štetne posljedice.

(7) Preraspodijeljeno radno vrijeme iz stavka 4. ovoga članka ne smatra se prekovremenim radom.«.

PRIJELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 2.